

Dr. art. IVANA BAKAL kostimografkinja i vizualna umjetnica, profesionalno radi od 1986. godine. 2010. magistrala na Tekstilno-tehnološkom fakultetu u Zagrebu diplomskom studiju kostimografije, a 2015. godine stekla titulu doktorice umjetnosti radom *Kazališni kostim između performansa, instalacije objekta – vizualno kazalište* na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Autorica je više od stotinu kostimografija, nekoliko scenografija, autorica je velikih strukovnih projekata. Izlaže na samostalnim i skupnim izložbama u zemlji i svijetu, dizajnera odjevne i tekstilne predmete. Autorica je i urednica monografija o hrvatskoj scenografiji i kostimografiji. Predsjednica je ULUPUH-a i Sekcije za kazališnu i filmsku umjetnost. Članica je i Sekcije za tekstilno stvaralaštvo ULUPUH-a. Vanjski je suradnik – docent na Diplomskom studiju kostimografije TTF-a. Članica je i HZSU-a i HULU. Dobitnica je više nagrada.

ĐURĐICA KOCIJANČIĆ rođena je 9. ožujka 1971. godine u Sisku. Nakon školovanja je stekla zvanje diplomiranog inženjera tekstilne tehnologije, a prema Bolonjskom procesu ima titulu magistra inženjerka tekstilne tehnologije i inženjerstva. Trenutno radi na Tekstilno-tehnološkom fakultetu u zvanju stručnog suradnika na kolegijima: Primjenjena kostimografija II i III i Izborno kolegiju: Stručna praksa. U prethodnim akademskim godinama je sudjelovala u izvođenju nastave na kolegijima: Izrada povijesnog tekstila i kostima, Izrada kostima, Izrada kostima (workshop). Izrađuje povijesne kostime i autorica je mnogobrojnih rekonstruiranih i reinterpretiranih povijesnih kostima. Za cijelo vrijeme studija se bavi fotografijom, a aktivno bavljenje fotografijom počinje 2005. kada postaje član Fotokluba Zagreb, nakon što završava tečaj modne fotografije 2004. u Fotoklubu Zagreb. Zanimaju je i oduševljavaju teme kao što su: priroda, strukture i teksture, arhitektura, putopisne reportaže, portreti, apstraktna i modna fotografija, te povijesni kostimi.

Izložba se tiče radova inspiriranih Elizabetom I. Dvije autorice izložbom prezentiraju svoje radove kroz dva različita likovna pristupa i dvarazličita načina izvedbe kostima, a povezuje ih povijesni lik kraljice Elizabete I. Pri tom autorice svojim rukopisima odgovaraju na izabranu temu koristeći različite tkanine i materijale te uzorke na tkanini ili u drugom materijalu povezujući ih s 3 boje: crnom, bijelom i crvenom.

Za organizatora: TTF, Galerija TTF

Izrada kataloga: Đurđica Kocijančić, Ivana Bakal

Predgovor: Ksenija Foretić

Postav izložbe: Ivana Bakal, Đurđica Kocijančić, Josipa Štefanec

Autori fotografija: Ivana Bakal, Đurđica Kocijančić i Ognjen Karabegović

IVANA BAKAL I ĐURĐICA KOCIJANČIĆ

Elizabeta I – 2=2

Izložba kostima i fotografija

12.02.-1.3.2024.

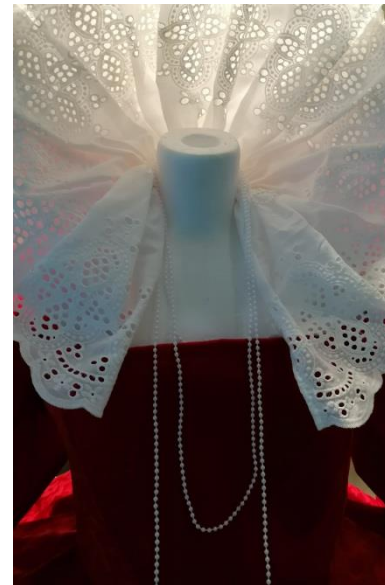
Raskoš slojevitosti

Ispod slojeva kostima slojevi su povijesti, teksture, strukture povezivanja niti, kombinacije boja i uzoraka, dinamizirani naborima i smjerovima tkanine, artikuliranim spojevima funkcionalnih i vizualnih cjelina. Interpretacijom kostima koji je odjevao iznimnu osobnost, englesku kraljicu Elizabetu I. Ivana Bakal i Đurđica Kocijančić pružaju dva posve drukčija načina gledanja na Zlatno doba, na tekstilne kreacije visokog društva u 16. stoljeću obilježenom procvatom umjetnosti i znanosti. Đurđica Kocijančić nastoji što vjernije prenijeti original, ali suvremenim materijalima i suvremenim tehnikama šivanja. Zadržava siluetu, upućuje na gotovo arhitekturnu tekstilnu ovojnica koja neke dijelove tijela ponosno ističe, neke skriva. Utegnut struk podsjeća na ljepotu torza, ali i na neophodno žrtvovanje udobnosti, baš kao i u donjem dijelu, u suknji čiju raskoš ističe spretno skrojen materijal, ali neophodno potpomognut nevidljivom konstrukcijom, smještenom ispod nabora. Raskošan ovratnik i rukavi ostavljaju prostora za spekulacije o skrivanju ljepote ili nedostataka. Ivana Bakal poštuje original, ali stvara svojevrsnu dekonstrukciju, ističući snažno pojedine elemente. Zadržava korzet, utegnuti struk, sada sa stiliziranim ukrasima koji ističu teatralnost i raskoš razdoblja, obavijaju grudi i finim prijelazom nastavljaju put prema gornjem dijelu, opisujući karakterističan sroljki oblik oko glave i ramena. Spektakl se odvija interpretacijom specifičnog masivnog ovratnika: u intenzivnom koloritu, u crvenoj, funkcionira kao samostalni element, naglašen parafrazom u suknji koja vješto stvara siluetu elizabetanske mode u strukturi čuvenog ovratnika. Elementi u teatralnoj estetici funkcioniraju svaki zasebno, ali stvaraju dinamičnu harmoničnu cjelinu. Materijali se ovaj put posve udaljavaju od originala, namjerno, sukladno vremenu, raskoš kreacije postignuta je recikliranim materijalima, ističući neke novije vrijednosti i održivost kao sastavni dio rada.

Izvedbom kostima u intenzivnoj crvenoj dvije autorice kao da prilično direktno kompariraju stilove rada: nastaju varijacije jasne i karakteristične siluete, jedna u vjernoj interpretaciji ipak naglašenih dijelova (Đurđica Kocijančić), dok Ivana Bakal izrazitom stilizacijom upućuje na karakter kroja, gotovo geometrijskom analizom, uz organski element iz prirode, fine krivulje jelenskih rogova koje parafraziraju ovratnik.

Iako šiju različitim rukopisima, obje autorice pokazuju poznavanje materije; razdoblja, respekt prema originalnoj formi, ali i kreativnu imaginaciju u stvaranju vlastitog viđenja jedne vrlo dorađene i završene, možda i savršene tekstilne priče.

Ksenija Foretić

Đurđica Kocijančić

Ivana Bakal